

BASOTAR BATEN KANTUA

Itsas aldeko mendi-gaiñ au da
aritz ta pagoz betea
nere jauregi basakoya ta
ni naiz emengo erregea;
chakur ernai bat ondoren daukat
arrotzen zanko zalea,
ori da nere lagun leyala,
aizkora berriz legea.

Ni gaur bezela nere
guraso zarrak len
egatz ugariya dun
arrano abillen
antzera loki gabe
beti-beti gallen
jayotzetik il arte
izan ziran emen.

Bear bezela gorderik zintzo
aien obi zar goituba
arkaitz ondoko baso beltzian
darukat bizi-lekuba;
errezago da noski tontor ta
indarrez neri kenduba
beñ izan baño len ikustia
chimistaz purrukatuba.

Irrintz alai egiñaz
udara ta negu
nere deadar otsa
mendiyak maite du;
ez da bere kolkoan
ez da ez, ¡uju-ju!...
lagun detan ekaitza
besterikan sartu.

Or bealdeko gezur-zuloan
dabillen etsai taldea
ezin liteke izan beñere
euskal-mendiyen jabea;
jakin bezate, jakin arrotzak
il arte beti nerea
izango dala bai, ¡erru pola!
baso beltz eder maitea.

Kopet illundun arrotz ergala
grña gaiztoaz panparroi
oyu t'erronkaz iñoiz bezela
ja gizajoa!, betor, bai;
betor, eta naiz ondoren izan
uritar beste mill'etsai
guzik batian ez dira nere
erasoaren diña gai.

Betor, betor, albadu,
betor onuntz gora
chakur salatiba ta
ni gauden basora;
baldin igoko balitz
au luke lepora
jaso t'eskuban zorrotz
daukatan aizkora.

Emen ez dago mendi gañean
or bean ainbat azari,
emen legeak gordetzen dira
zelayan ez bezin garbi;
negubak ere jazten baditu
elur lumaz churi-churi,
elur au bean loi biurtzen da,
goi ontan berriz iturri.

Gizon argi t'aundiya
bere ustez izanik
zelaitarrak basoan
¿aldu zer egiñik?
Aritz lodi tartean
iñolaz oraindik
makal-enborra sortzen
ez det ikusi nik.